

ISÄMIES

JA KAKSOISOLENTOKATASTROFI

KAI VAALIO

KUVITUS
JA UPEA TAITTO

ARTTU UNKARI

MIELETÖN TARINA
JA TEKSTI

Teksti © Arttu Unkari ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

Kuvat © Kai Vaalio ja Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

ISBN: 978-951-1-41961-7

OTAVA
KIRJAPAINO

Keuruu 2024

4041 0037
Painotuote

ARTTU UNKARI

KAI VAAHO

ISÄMIES

JÄ KAKSOISOLENTOKATASTROFI

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

ISÄMIES,
ENSIO LUOKKANEN

MAAILMAN HUONOIN POLIISI

OONA LUOKKANEN

ISÄMIEHEN VANHIN LAPSI

EELI KORHONEN

OONAN PARAS KAVERI

KIKKA REPOTTA

HULLU REKSIJÄ

ISKÄVOILEIPÄ™

"TÄMÄ ON TAIDETTA
LEIVÄLLÄ." — ISÄMIES

1 TÄYDELLISET HIUKSET

– Minä inhoan sunnuntaisiivousta, Oona marisi ja keräsi likaisia sukkiä huoneensa lattialta.

– Tämä ei olisi ollenkaan niin ikävää, jos kaikki osallistuisivat... äiti jupisi ja pyyhki vihaisesti pölyjä ovenkarmien päältä.

– **Aijajajajaii, sattuu niin vietävästi!** sohvalla loikoileva Isämies voivotti ja hieroi selkäänsä teatraalisesti. – Minulla on nälkä, tuokaa minulle voileipä! Jotain yksinkertaista päälle, vaikka pinaattilettuja ja jauhelihakastiketta.

– Saat itse tehdä ällöt voileipäsi, Oona tuhahti.

– Ei tuossa siivoamisessa edes ole mitään järkeä. Ensi sunnuntaina on kuitenkin yhtä sotkuista. Kuuntelisitte pohjattoman viisaita sanojani ja lopettaisitte tuon turhan rehkimisen.

– Jos et aio siivota, voisit olla edes hiljaa! äiti kivahti.

– Harva osaa arvostaa todellista viisautta, Isämies marisi loukkaantuneena.

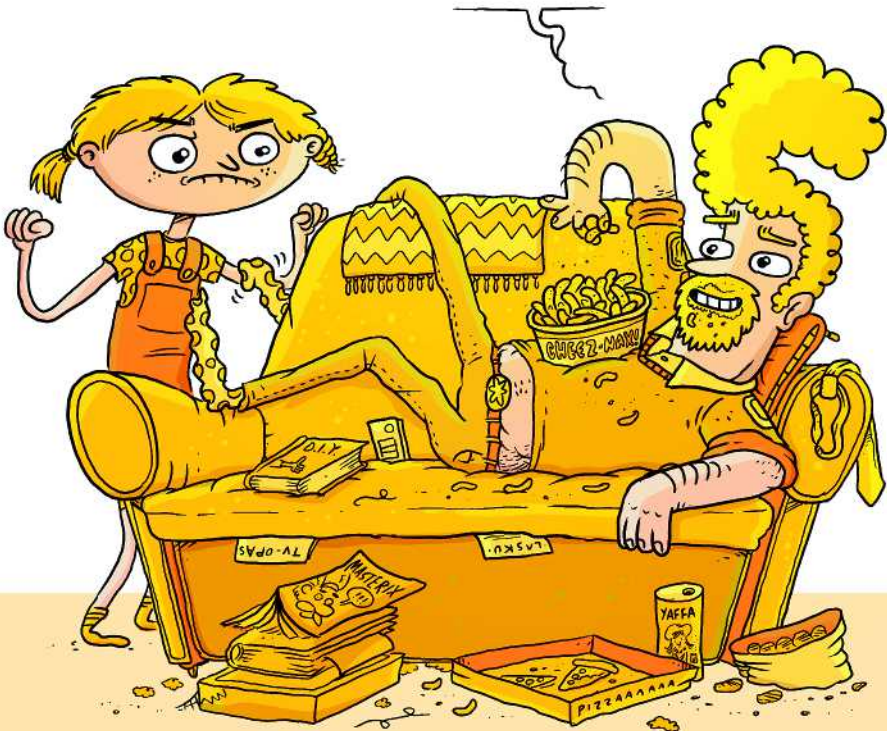
– Viisaudesta en tiedä, mutta on isällä pointti... Oona sanoi ja haisteli sukia tarkistaakseen menivätkö ne vaatekaappiin vai pyykkikoriin.

– Mieti nyt vähän, mitä suustasi päästät! Veikka sihahti Oonalle muiden huomaamatta.

Isämies kuitenkin innostui Oonan sanoista.

– Joka huiskaan tarttuu, se huiskaan hukkuu. Huiskia vai eikö huiskia, siinä pulma... Elä jokainen hetki kuin se olisi viimeisesi ja mieti, haluatko viimeisen tekosi olevan vessanpöntön harjaus! Näitä riittäisi vaikka kirjaksi saakka!

EI SIISTIÄ
ILMAN PÖLYÄ!

– Hah, kirjaa sinusta ja ajatuksistasi ei halua lukea kukaan!
Oona naurahti.

VOI SENTÄÄN,
OLISIKIN NIIN...

Juuri kun Isämies veti henkeä jatkaakseen viisastelua, hänet keskeytti outo ilmiö. Maa alkoi väristä, mutta se ei tuntunut maanjäristykseltä, vaan tasaiselta ja miellyttävältä. Sitten värinä voimistui ja siihen liittyi raivostunut ääni, joka tuntui kumpuavan maan sisältä ja täytti kaikkien tajunnan:

– KUKA ON VARASTANUT MINUN ENNALLISTA-JANI? SE ON PIENI, ORANSSI, PIKAKAMERAN NÄKÖINEN LAITE, JA SIINÄ LUKEE ISOLLA ”KIKKA REPOTAN OMAISUUTTA”. PALAUTA SE HETI TAI TAPAHTUU HIRVEITÄ!

Kuulutus lakkasi yhtä nopeasti kuin se oli alkanutkin. Ääni kuului selvästi Kirsikalle, aikuiselle keksijälle, joka asui Luokkasten kellarissa ja kävi Oonan kanssa neljättä luokkaa. Pian hän könysi kellarilaboratoriostaan olohuoneeseen.

– Miten sinä tuon teit? Oona ihmetteli.

– Ai sen kuulutuksen? Minulla on tuollainen yleiskuulutin laboratoriossani. Se käyttää maapallon resonaatiotaajuutta äänen vahvistamiseen, ikään kuin muuttaa planeetan isoksi kaiuttimeksi.

– Mikset kysynyt minulta? Olisin selittänyt paremmin, Isämies sanoi. – Ja tiedän myös, missä sinun ennakoistajasi on. Käytin sitä kierojen tikkaiden tukemiseen, kun säädin aamulla lautasantennia.

– Sinä teit **MITÄ?** Kirsikka räjähti. – **TAJUATKO MITEN HERKKÄ LAITE SE ON?** Minulta meni monta vuotta sen rakentamiseen. Jos se on rikki, en vastaa seurauksista!

– Oma vika, että teit siitä ihan tiiliskiven näköisen, Isämies tuhahti ja Oona joutui pitelemään Kirsikkaa kaksin käsin, ettei tämä hyökännyt Isämiehen kimppuun.

PÄÄSTÄ IRTI VAIN!

Oona päätti vaihtaa puheenaihetta tilanteen rauhoittamiseksi:

– Mitä se ennallistaja tekee?

– Ah, se on yksi nerokkaimmista keksinnöistäni! Kirsikka sanoi. – Se on vähän niin kuin **väärin päin toimiva pikakamera!** Jos jokin esineesi menee rikki, voit syöttää ennal-